

Contra a división das cuestión sociais: o punto de vista de Jineolojî.

Algunhas das poñentes na 1ª Conferencia Internacional de Mulleres.

Dende o 2008, o movemento de mulleres kurdas estivo desenvolvendo “Jineolojî”, a ciencia da muller e da vida. Para moitas persoas Jineolojî é un dos temas que esperta curiosidade e emoción por unha banda, e confusión pola outra. Isto débese ao seu ambicioso reclamo de presentar unha alternativa á mentalidade da modernidade capitalista, que está determinada por paradigmas positivistas, dominados por homes e colonialistas do coñecemento e da ciencia. Nos últimos anos, o movemento de mulleres kurdas compartiu as súas ideas de Jineolojî con miles de mulleres en todo o mundo. O seguinte discurso foi presentado por Necîbe Qeredaxî no nome da Comisión de Jineolojî en Europa no día da 1ª Conferencia Internacional de Mulleres “A revolución en progreso”:

Queridas compañeiras,

Permitídemme comezar con algunhas observacións sobre a metodoloxía estatal, a hexemonía do sistema capitalista e o patriarcado e o seu impacto na maioría dos movementos sociais alternativos e como definen os problemas e as súas fontes, así como como os seus métodos para lidar con iso. De feito, os métodos de resolución de problemas dunha maneira reproducen os problemas e dificultan as cousas para a sociedade, a natureza e as mulleres ata o punto de causar o caos. Isto significa que dita metodoloxía clasifica os problemas dunha maneira que prioriza un aspecto do problema, mentres ignora os outros. Por suposto, a muller, como identidade, existencia e status, a miúdo é ignorada. Outro método problemático é buscar solucións dentro do sistema e coas ferramentas do propio sistema; só conduce a ilusións en

lugar de solucións reais. Así mesmo, é perigoso ignorar a cuestión do patriarcado nas nosas redefinicións dos conceptos de escravitude e liberdade. Ademais, a enfermidade do individualismo, a desorganización e a nosa caída nas trampas do sistema lévannos a actuar nas fontes de coñecemento que fortalecen o Poder, mentres que buscamos e seguimos os paradigmas da ciencia e o coñecemento que coñecemos. Desconecta cada día máis da sociedade e a intelixencia emocional. É perigoso ignorar a cuestión do patriarcado na nosa redefinición dos conceptos de escravitude e liberdade.

A última pregunta que me gustaría mencionar é que considerar os problemas da sociedade como problemas individuais priva ao noso punto de vista dos aspectos sociolóxicos e colectivos destes problemas.

Se queremos investigar sobre as mulleres, a sociedade matriarcal e a historia de Mesopotamia a partir das prácticas actuais de coñecemento e ciencia, certamente pedirásenos que proporcionemos evidencia da noción de sociedade natural. Pero, de feito, Kurdistán e moitas outras rexións e xeografía indíxenas teñen moitas fontes orais de datos culturais e históricos non escritos. Os sitios históricos que mostran a loita das mulleres e a opresión do estado, a xerarquía e a hexemonía patriarcal poden ser evidencia para mostrar os aspectos ocultos e as realidades da historia que deben ser revelados. Os nosos sitios históricos foron camuflados por aqueles que representan o estado e a mentalidade patriarcal, pero merecen ser destacados. Como di Abdullah Öcalan, "A historia da escravitude non se escribiu e a historia da liberdade está a esperar para ser escrita". Por tanto, preguntamos: se as ciencias sociais pretenden buscar solucións aos problemas sociais, como é que promoven e apoian a hexemonía dos que están no poder? Un podería facilmente e sen dúbida dicir que estas ciencias sociais son racionalistas, que colaboran cos sistemas de dominación, que se converten en ferramentas para o seu desenvolvemento, que non consideran ás mulleres como suxeitos de investigación, senón que distorsionan a súa realidade e céntranse no instinto capitalista de xerar ganancias. Se as ciencias sociais pretenden buscar solucións aos problemas sociais, como é que favorecen e apoian a hexemonía dos que están no poder? Un podería facilmente e sen dúbida dicir que estas ciencias sociais son racionalistas, que colaboran cos sistemas de dominación, que se converten en ferramentas para o seu desenvolvemento, que non consideran ás mulleres como suxeitos de investigación, senón que distorsionan a súa realidade e céntranse no instinto capitalista de xerar ganancias. Se as ciencias sociais pretenden buscar solucións aos problemas sociais, como é que favorecen e apoian a hexemonía dos que están no poder? Un podería facilmente e sen dúbida dicir que estas ciencias sociais son racionalistas, que colaboran cos sistemas de dominación, que se converten en ferramentas para o seu desenvolvemento, que non consideran ás mulleres como suxeitos de investigación, senón que distorsionan a súa realidade e céntranse no instinto capitalista de xerar ganancias.

Debemos redefinir a existencia e a enerxía das mulleres para descubrir a verdade. Isto debe incluír análise da sociedade, as mulleres e a vida; as relacións entre mulleres e homes e as súas relacións coa sociedade; Sociedades de cultura e maternidade e a súa destrución. A causa do desenvolvemento da mentalidade patriarcal. Os métodos

utilizados pola mitoloxía, a relixión, a filosofía e a ciencia, e o seu enfoque da vida feminina.

Nos últimos anos e como parte dun proceso en curso, a investigación do Jineoloji centrouse en como as mulleres foron definidas por estes métodos. Preguntámonos se é certo que o coñecemento é a análise do significado e a acumulación histórica que as comunidades lograron ao dar sentido ás súas vidas e atopar solucións aos problemas que afrontan, e se a ciencia é a institucionalización do coñecemento para comprender o universo e responder as necesidades sociais. Por que hai tanto caos, guerra, violencia e migración forzada?

Podemos superar esta mentalidade desafiando a relación creada entre o opresor e a muller oprimida, pasando do paradigma urbano, modernista e autoritario a un paradigma democrático, analizando a sociedade, a familia e a relación entre o home e a muller. O primeiro paso nesta transformación das nosas loitas pola liberdade debe comezar coa transformación dos individuos en estruturas organizadas.

Non se trata aquí de reformas sociais, políticas, económicas e legais, senón dunha revolución. Unha revolución que florece a través da autodeterminación das mulleres. Unha revolución na que as mulleres non só están incluídas parcialmente, senón que están no centro da revolución dirixíndoa e planificándoa coas súas propias mentes. Cando falamos de mulleres, non estamos a falar dunha existencia biolóxica, senón dunha existencia política e social. Estamos a falar do vínculo entre a historia e o presente. Falamos tanto do progreso práctico como do teórico. Falamos da verdade que fai miles de anos, nas terras de Mesopotamia, a colonización, a socialización e a primeira revolución agrícola desenvolta ao redor das mulleres.

Sen analizar e examinar a relación entre o sistema capitalista, a dominación do estado e o xénero e a tiranía, é difícil falar de alternativas e propoñer solucións á cuestión universal da liberdade. Sen tocar as raíces históricas da sociedade e a realidade das épocas matriarcales da vida e máis aló, non podemos entender o pasado ou o presente ou como "tecer o noso futuro".

Por tanto, para crear novas potencialidades e cambios sociais duradeiros, tamén é necesario que se produzan transformacións de xénero na sociedade e isto é o que fai o movemento de mulleres no Kurdistán e, debido ás condicións, máis concretamente, en Rojava. Para axudar á sociedade para defenderse mental e ideoloxicamente, un dos métodos máis importantes é o desenvolvemento do concepto de libre vida (hevjiyana azad) e ser (xwebûn).

Para aqueles que escoitan por primeira vez o termo "jineoloji": o termo "jineoloji" componse de dúas palabras: "jin" e "loji". "Jin" é unha palabra kurda que significa "muller" e "loji" provén da palabra grega "logie" que significa ciencia. É un marco de análise radical que o movemento de liberdade kurdo, e en particular o movemento de

mulleres kurdas, estivo desenvolvendo desde 2008. Tenta transferir os avances do movemento de mulleres kurdas na sociedade, sobre a base dunha crítica das ciencias sociais. Mostra como as ciencias positivistas han monopolizado os sistemas en mans dos homes e crearon enormes brechas entre a sociedade e a verdade, a sociedade e a vida, a sociedade e a ciencia.

Jineolojî é o resultado do progreso dialéctico do movemento de mulleres kurdas, así como o comezo dunha resposta ás contradicións e problemas da sociedade, a economía, a saúde, a educación, a historia. Demografía, ecoloxía, ética e estética, desenvolvendo unha metodoloxía alternativa.

Hêlîn Dersîm, que era membro do primeiro comité da jineolojî nas montañas de Kurdistán, pero que foi asasinada polo bombardeo do estado turco, deixou un rico legado de investigación e coñecemento sobre a historia non escrita. Mulleres que a historia debe recoñecer con orgullo.

Na súa carta a nós, ela escribe:

"Debemos centrarnos na realidade da sociedade nas montañas de Zagros, que é o berce da sociedade matriarcal. Para obter coñecemento, coñecín e falei con pastores, curandeiros e recolectores de herbas. Pasei horas camiñando polas montañas. Jineoloji revela a relación entre a muller e a vida a través de moitas facetas e define a vida a través das perspectivas das mulleres. Por tanto, desde esta perspectiva, o concepto de home debe ser redefinido. Este feito pódese rastrexar a través das palabras kurdas "camer" ou "camerd", que significa "xeneroso / xeneroso". "Ca" ou "cî" en kurdo é nai. Suxírese que na era neolítica o home vivía de acordo coas regras gobernadas pola muller. Isto aínda ten un impacto en Kurdistán e en toda a rexión. Doutra parte, é importante analizar o carácter de cazadores e comerciantes. É importante avaliar a cultura da violación e o fascismo a través da mentalidade dos homes en busca de poder. A palabra "zilam" en kurdo provén de "zulm" que significa "tiranía".

En todo o mundo, están a facerse verdadeiros intentos para resolver os problemas con urxencia. Debemos ter coidado de non caer no ciclo das chamadas organizacións da sociedade civil que están vinculadas ao estado. No seu lugar, debemos tratar de tomar medidas locais e prácticas e desenvolver a academia para a educación alternativa co fin de cambiar as mentalidades. Sen cambiar a nosa mentalidade, é difícil crear un cambio radical e liberarnos dos trucos do sistema e as súas institucións. En cada conciencia, vémonos obrigados a utilizar métodos de crítica e autocrítica.

Debemos considerar cada evento no seu contexto histórico. O noso tratamento da historia podería basearse nunha visión das cousas como un exemplo vivo dos fenómenos.

É unha coincidencia que despois de 4.000 anos, o modelo sociopolítico de Rojava se base na copresidencia en lugar dunha ditadura centralista e patriarcal dos homes? As nosas avoas din: a herba volverá a reverberar nas súas raíces. Considera o significado das imaxes do deus e a deusa en tronos iguais, como en Tal Xalaf! Esta é a filosofía detrás desta revolución. É a reestruturación dos valores da sociedade matriarcal. A nai non é unha mera entidade biolóxica. É un valor que pode equilibrar e tratar coa primeira natureza (o universo) e a segunda natureza (o humano e a sociedade).

Con respecto á demografía, é importante saber que a cuestión da superpoboación está vinculada á da obxectivación da muller, a colonización do seu corpo, a súa vontade e a súa identidade en nome da honra. Falsa liberdade e falso amor. Así é como o sistema promove unha forma de vida na que as sociedades poñen demasiada énfase no xénero e o sexo, en lugar da igualdade de vida.

Debemos saber que existe unha relación sólida entre o sistema capitalista e todas estas crises que se definen como desastres ambientais. Cando diminúe a moral, desenvólvense catástrofes ecolóxicas. A innovación sustentable foi substituída pola destrución. Comezou coa destrución do status, existencia e papel da muller. Debemos comprender que os conceptos de moralidade e ética poden definirse non só como conceptos relixiosos, senón tamén como o marco para unha relación simbiótica entre home e natureza, muller e natureza, e muller e home. os homes. Para isto, debe haber un movemento que non se enfoque unicamente na preservación do medio ambiente, senón que debe basearse nun cambio consciente e ético no sistema.

Jineolojî non segue o sistema económico dominante que é abstracto da ecoloxía e a vida. O coñecemento da demografía desviouse da economía e a ecoloxía baixo o nome de plusvalía, pero só pódese describir como anti-vida. O noso paradigma da modernidade democrática, cos seus principios de democracia radical, directa e comunitaria, ecoloxía e liberación das mulleres, analizará os problemas de poder ao considerar os problemas que rodean á ecoloxía como temas clave. Este paradigma avoga por revolucións eco-tecnolóxicas contra a industrialización.

Podemos ver unha visión máis verde que a actitude das mulleres analfabetas que din: "Non verta auga quente sobre a terra"? Dana a terra, a herba e as criaturas que viven na terra ". Necesitamos un paradigma de ciencia e coñecemento para revelar feitos en lugar de cubrilos para usalos como unha ferramenta de interese e capital. O noso traballo debe ser honesto e ao servizo da sociedade.

Jineolojî como ciencia das mulleres, a vida, a sociedade e a liberdade é un punto de partida contra a división dos problemas sociais e a procura de solucións dentro e a través do sistema. Todos os problemas que xorden do patriarcado e a xerarquía deben analizarse e resolverse de maneira interconectada e no seu conxunto.

Por tanto, non é sorprendente que suxerimos que nos talleres téñase en conta a avaliación da xeografía das montañas. As montañas teñen un significado crucial en todos os movementos alternativos e antisistema. Mesmo para os individuos, podemos ver o valor da montaña para a reorganización do eu ou para separar o eu dos impactos destrutivos do sistema.

É urxente deixar as premisas da ciencia contemporánea impostas polo sistema e crear unha nova contorna para a discusión. Seminarios, paneis e conferencias non son suficientes. Necesitamos outro tipo de academia que poida, sistematicamente e paso a paso, traballar en como podemos lograr os nosos obxectivos, desde revolucións mentais ata transformacións sociais. Isto non se pode facer sen defensa propia.

A autodefensa non consiste só en recoller armas. Jineolojî en si é unha ciencia da autodefensa.

Temos o deber de revelar os feitos polo ben das persoas, as mulleres e os mozos para loitar contra o fascismo. Por exemplo, non podemos considerar a Irán como antiimperialista, mentres que o réxime comete execucións diarias de persoas inocentes. O país é unha prisión aínda máis grande, onde as persoas están privadas de liberdade. Non podemos mirar aos refuxiados a través da lente da compaixón. Debemos destacar causas raíz e as razóns da súa condición. Necesitamos ver os problemas a nivel local e desde unha perspectiva non estatal. Os movementos locais e aqueles que queren ser parte dunha fronte alternativa, antifascista e antipatriarcal, non deberían ver as cousas a través de nocións individualistas de liberdade ou sociedade a través do prisma da victimización. No seu lugar, deben buscar marcos teóricos que poidan ser criticados por eles mesmos e por cuestións sociais para formular a pregunta de que perdemos e onde o perdemos.

Só cando a mentalidade de poder e a hexemonía das súas institucións parálanse podemos falar da nosa existencia como unha alternativa. Isto só é posible a través dun método que está organizado e que pode pensar fose do marco do sistema. Do mesmo xeito, as solucións aos nosos problemas tamén deben estar fose do alcance do sistema. Podemos preguntar con razón se estamos listos para iso. Como serían as nosas ferramentas, conceptos, teorías e organizacións? Hai moitos exemplos na historia antiga e nova destes, pero a historia escrita do paradigma positivista actual sempre os negou. Hoxe, isto materialízase na revolución actual no Kurdistán de Rojava.

É a teoría importante ou práctica? Se non hai práctica da vida, as teorías perderían o seu valor. Se a teoría non pode ser colectiva e social, manterase a nivel individual e só nos papeis da historia. Unha teoría alternativa só pode ser efectiva a través de renovacións continuas e viventes. A medida é a medida en que responde as

necesidades da sociedade e en que medida libérase da mentalidade de xerarquía e poder.

A nosa conciencia diaria pódenos mostrar como somos atraídos de novo ao sistema e como nos estamos fundindo novamente nel, así como tamén como evitar que iso suceda. Non é casualidade que, nos mesmos países onde se erixiu e derrotado o fascismo, a enfermidade do ultranacionalismo, a islamofobia, o odio contra os refuxiados, as opinións orientalistas e a pacificación. Os movementos alternativos e sociais están a aumentar de novo para que o sistema funcione para reproducir o fascismo. Os movementos sociais e políticos alternativos que din estar a loitar contra o sistema permanecen no ámbito da "caridade ou apoio" para os movementos noutras partes do mundo. Seguen sendo débiles cando se trata de complementarse como actores.

A loita contra a ocupación, o fascismo e o patriarcado non pode ser liderada unicamente pola reacción. Con todo, a loita continúa contra a mentalidade patriarcal e as actitudes tradicionais das mulleres deben partir da crítica e a autocrítica. Ao comezo da súa loita, Abdullah Öcalan dixo: "Para destruír o castelo do inimigo, primeiro debemos destruír o castelo que foi construído nas nosas mentes". Para Sakine Cansiz, a filosofía desta pelexa foi: "Nada é imposible".

Texto orixinal: <https://kurdistan-au-feminin.fr/2018/11/07/contre-la-division-des-questions-sociales-le-point-de-vue-de-la-jineoloji/>